

Nota
Deinze Ponstraat
Programma van Maatregelen

Inhoud

1	Gemotiveerd advies	3
1.1	Archeologische sites binnen het onderzoeksterrein	3
1.2	Potentieel op kennisvermeerdering	4
1.3	Impactbepaling	4
1.4	Volledigheid van het vooronderzoek	4
2	Programma van Maatregelen	5

1 Gemotiveerd advies

Binnen dit programma van maatregelen wordt een gemotiveerd advies gegeven voor verder vooronderzoek met ingreep in de bodem. Dit advies is gebaseerd op het verslag van resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem. De vaststellingen over de aan- of afwezigheid van archeologische sites en hun aard worden geconfronteerd met de door de initiatiefnemer voorgenomen bodemingrepen. Op basis van deze confrontatie motiveert het advies of er maatregelen nodig zijn, welke deze zijn, wat hun uitvoeringswijze is en wanneer deze uitgevoerd zullen worden.

1.1 Archeologische sites binnen het onderzoeksterrein

Datering en interpretatie onderzoeksterrein

Het sporenbestand dat tijdens het onderzoek werd aangetroffen kan globaal in twee clusters onderverdeeld worden. Een eerste cluster bevond zich aan de noordelijke zijde van het onderzoeksterrein en omvatte twee greppels (late middeleeuwen – nieuwe tijd) en enkele kuilen (nieuwste tijd). Het valt op dat de greppels georiënteerd zijn in overeenstemming met de nog geldende perceelsindeling. Greppels S.7.07 & S.10.01 vindt men daarenboven reeds op de 19^e-eeuwse kadasterkaarten terug als perceelsgracht. De cartografische bronnen wijzen echter ook op de aanwezigheid van een walgrachtsite net ten noordoosten van het onderzoeksterrein. Het valt op dat de erg typische constellatie van de lokale perceelsindeling teruggaat op de inplanting en inrichting van de walgrachtsite en zijn onmiddellijke omgeving. De oudste cartografische bron – de Ferrariskaart – klimt op tot de 18^e eeuw, maar gezien de kennis over dergelijke walgrachtsites moet men het ontstaan van de site nog ouder inschatten. Niet zelden kennen dergelijke sites een vol- tot laatmiddeleeuwse oorsprong.¹ Het sporenbeeld in het noordelijke deel van het onderzoeksterrein wordt dan geïnterpreteerd als de periferie van en de inrichting van het landschap rond de walgrachtsite.

Een tweede cluster bevond zich in de zuidwestelijke hoek van het onderzoeksterrein. Het sporenbestand in deze cluster kon opnieuw in twee chronologische fasen onderverdeeld worden: een eerste fase tijdens de late middeleeuwen – nieuwe tijd omvat twee afbakeningsgreppels en enkele kuilen. Een tweede fase wordt in de nieuwste tijd geplaatst en omvat enkel afvalkuilen. Opnieuw helpen de cartografische bronnen bij de interpretatie van het sporenbestand: ter hoogte van de sporencluster bevond zich alvast vanaf het midden van de 18^e eeuw (Ferrariskaart) een hoeve of woonerf. Deze hoeve was op basis van de Ferrariskaart omheind door een bomenhrij. Ook op de jongere Popkaart wordt de hoeve omgeven door een perceelsgrens. Het is ter hoogte van deze perceelsgrens dat greppel S.1.01 zich situeert. De twee openingen in de greppel bodem meer dan waarschijnlijk toegang tot de achterzijde van het erf. De demping van de greppel wordt in de 16^e – 18^e eeuw gedateerd. Het is met andere woorden ook voor deze vindplaats erg waarschijnlijk dat de ouderdom hoger moet ingeschat worden dan de oudste – eind 18^e-eeuwse – cartografische bronnen. Het sporenbeeld uit de nieuwste tijd omvat vrijwel alleen afvalkuilen. Er werden echter geen afvalkuilen met opvallend grote hoeveelheden bouwpuin aangetroffen, waardoor een directe link tussen de sporen uit de nieuwste tijd en het verlaten van de hoeve niet bevestigd kan worden.

Waardering archeologische vindplaatsen

Het onderzoeksterrein omvat twee vindplaatsen. Een eerste vindplaats situeert zich aan de noordelijke zijde van het onderzoeksterrein en omvat een extensieve cluster sporen – greppels en kuilen – die meer dan waarschijnlijk met de periferie van een nabijgelegen walgrachtsite geassocieerd kunnen worden. De archeologische waarde van de vindplaats wordt echter laag ingeschat: het betreft extensieve sporen uit de periferie van een archeologisch veel waardevollere site. Het sporenbestand binnen het onderzoeksterrein omvat naar verwachting enkel niet zeer relevante restanten van off-site

¹ VERHAEGHE 1983; TYS 2010; VERHAEGHE 1981

fenomenen. Een tweede vindplaats bevindt zich in de zuidwestelijke hoek van het onderzoeksterrein en omvat de restanten van een omheinde hoeve. Het sporenbestand binnen het onderzoeksterrein biedt echter onvoldoende mogelijkheden om de hoeve volledig en adequaat te onderzoeken. Eén paalkuil dateert echter mogelijk uit een occupatiefase voor de bouw van de hoeve – of alvast uit een fase voor de aanleg van de onheiningsgreppel. Gezien de geïsoleerde ligging, wordt ook dit spoor een lage archeologische waarde toegedicht.

1.2 Potentieel op kennisvermeerdering

Het ontbreken van enige waardevolle archeologische vindplaats of ensemble, houdt in dat de potentiële kennisvermeerdering van verder archeologisch onderzoek op het terrein onbestaande is. Het volledige archeologisch potentieel van het terrein werd dan ook geëxploiteerd tijdens de bureaustudie en het daarop volgende landschappelijk bodemonderzoek en proefsleuvenonderzoek.

1.3 Impactbepaling

De geplande bodemingrepen die kaderen binnen de omgevingsvergunningsaanvraag vormen – wegens het ontbreken van dergelijke vindplaatsen - geen bedreiging voor waardevolle archeologische vindplaatsen.

1.4 Volledigheid van het vooronderzoek

Volgens de *Code van Goede Praktijk* paragraaf 5.2. dient na elke fase van het vooronderzoek (in deze een proefsleuvenonderzoek) te worden afgewogen of verder archeologisch onderzoek noodzakelijk is. Bij deze afweging kan men beroep doen op een beslissingsboom (zie **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**). Voor de voorliggende archeologienota komt men tot volgende conclusie:

- Voldoende info aanwezigheid site: ja (zie hierboven).
- Site aanwezig: ja.
- Voldoende info over het kennispotentieel: ja.
- Kennispotentieel aanwezig: neen.

Gevolg: **einde van het vooronderzoek, resultaat: nota zonder verdere maatregelen.**

2 Programma van Maatregelen

Niet van toepassing. Het ontbreken van een programma van maatregelen ontslaat de uitvoerder van de werken echter niet de wettelijke meldingsplicht bij toevalsvondsten.